

Korte samenvatting van de resultaten van de discussies in de werkgroep van de Zes voor de Vrijhandelszone op 20 en 21 maart 1958 met betrekking tot de landbouw.

Op grond van de eerste discussies over de landbouw in de werkgroep van de Zes op 20 en 21 maart j.l. kan het Nederlandse standpunt in verhouding tot de standpunten van de andere landen voorlopig als volgt worden samengevat:

1. Doeleinden

Nederland wil de doelstelling van de vrijmaking beter in de doeleinden incorporeren dan in de Nota Maudling is geschied, waarin de vrijmaking als middel wordt beschouwd. Bovendien streeft Nederland naar een scherpere formulering der doelstellingen. De andere landen van de Zes willen de doelstellingen van het EEG-Verdrag overnemen. Dit gaat Nederland niet ver genoeg, omdat in het EEG-Verdrag een gemeenschappelijke markt voor de landbouw als uitgangspunt in de verdragsregel is opgenomen, waardoor het niet nodig was de doelstelling van de vrijmaking nader in het Verdrag te noemen. Het uitgangspunt van de gemeenschappelijke markt zou echter in de ontwerp-overeenkomst voor de Vrijhandelszone ontbreken. De vraag doet zich voor of Nederland tegenover de anderen moet vasthouden aan het handhaven van de doelstelling der vrijmaking.

2. Verplichting tot handhaving invoer-niveau

Zoals in de laatste Coördinatie Commissie overeengekomen, moet volgens Nederlands standpunt de handhaving van het invoerniveau van de partnerlanden als verplichting in het Verdrag worden opgenomen. Hierop zijn de anderen niet ingegaan.

3. Confrontatie en coördinatie

Nederland neemt genoegen met een confrontatieprocedure, op grond waarvan schadelijke praktijken kunnen worden aangepakt. België wil verder gaan, d.w.z. een "politique concertée" bevorderen, hetgeen positieve maatregelen impliceert onafhankelijk van de vraag of het te coördineren beleid schadelijk is. De Fransen steunen de Belgen hierin. Zij hebben hun standpunt ten gunste van een gemeenschappelijk landbouwbeleid opgegeven. Anderzijds gaan de Fransen verder dan de Belgen door de vrijmaking van de coördinatie van het beleid afhankelijk te stellen. De vraag rijst of Nederland zich van het Belgische standpunt moet distancieren, er van uitgaande dat een coördinatie van het landbouwbeleid voorlopig niet haalbaar is tegenover de andere OEEB-landen en dat coördinatie technisch bovendien in de ruime kring van de Zeventien voorshands moeilijk te realiseren valt.

4. Tarieven en contingenten.

Met betrekking tot de tarieven en quantitatieve restricties doet zich het probleem voor dat de Duitsers een regeling hiervoor in het algemene kader van de afbraak der beschermende maatregelen willen betrekken. Voorts willen de Duitsers hetgeen eventueel geregeld zal worden op het gebied van tarieven, quantitatieve restricties en subsidies beperken tot een periode van vier jaar. De Fransen stellen, zoals boven gezegd, de tariefafbraak en de verruiming der contingenten afhankelijk van de coördinatie van het beleid.

4. 1. Tarieven

Nederland wenst tariefafbraak volgens de normale procedure. Onder bepaalde voorwaarden kan Engeland hiervan dispensatie verkrijgen voor die produkten, waarbij het Gemenebest groot belang heeft. Voor dezelfde produkten zullen in dat geval alle andere landen ook van de verplichting tot tariefafbraak ontslagen zijn.

Italië wenst tariefafbraak tot een bepaald percentage van de import van een land te beperken. België wil algehele tariefafbraak. Duitsland wil bij een eventuele regeling tot tariefafbraak / Engeland in staat stellen om de tarieven op bepaalde produkten te handhaven, op voorwaarde dat Engeland in de plaats daarvan de subsidie op het betreffende produkt zal verminderen.

De werkgroep zal deze week bezien of het Italiaanse systeem en het Nederlandse systeem te combineren zijn. Gevreesd wordt echter dat bij toepassing van het Italiaanse systeem op de import van de onderscheiden landen tezamen met het Nederlandse systeem voor de Gemenebestprodukten, een te groot deel van de produkten van tariefreduktie zal worden uitgesloten.

Voorts zij vermeld dat de Europese Commissie in haar Plan - dat overigens in de werkgroep nog niet ter sprake kwam - een aan het oorspronkelijke plan van het Nederlands Ministerie van Landbouw analoog voorstel doet, volgens hetwelk alleen de hoge tarieven moeten worden verminderd.

De vraag komt op of en zo ja in welke richting naar een compromis met de andere landen gezocht moet worden. Voorts kan een oordeel over het Duitse voorstel (met betrekking tot de interdependentie van de Engelse tarieven en subsidies) worden uitgesproken.

/ andere landen en met name

4. 2. Quantitatieve restricties

Nederland, België en Italië wensen een verruiming van de contingenten overeenkomstig het systeem en het tempo in de industriële sector. Duitsland stelt voor de contingenten zodanig te verruimen dat bijv. de Denen hun afzet kunnen handhaven en naar verhouding van de groei der consumptie kunnen vergroten. Het verschil tussen het Duitse en het Nederlandse standpunt is

- a) dat Nederland de handhaving of invoering van contingenten als ontsnappingsmiddel wil hanteren, terwijl Duitsland - evenals trouwens België - de wederinvoering of handhaving van quantitatieve restricties niet wil toestaan; Duitsland en België willen minimumprijzen immers als uitlaatklep laten fungeren;
- b) dat Duitsland een ander systeem van de contingentenverruiming - gekoppeld aan het criterium van de handhaving van de import - wil invoeren;
- c) dat Duitsland de contingenten niet wil globaliseren.

De vrees bestaat bovendien dat Duitsland met de contingenten zelfstandig en niet onder toezicht van de Europese Commissie wil manipuleren.

De vraag is of aan het door Duitsland voorgestelde systeem van contingentenverruiming tegemoet kan worden gekomen.

5. Minimum-prijzen

Nederland is, evenals Italië, tegen de invoering van minimumprijzen. De anderen willen minimumprijzen kunnen invoeren. De vraag komt op of Nederland aan afwijzing van minimumprijzen moet vasthouden dan wel minimumprijzen onder controle van sterke instituten als alternatief naar voren kan brengen.

6. Lange-termijncontracten

De Fransen bepleiten lange-termijncontracten, zij het zonder de verplichtingen met betrekking tot het prijsniveau, welke in het EEG-Verdrag zijn opgenomen. Hiermee gaat Nederland onder bepaalde voorwaarden akkoord. Duitsland heeft voorzichtig gereageerd. Het gevaar is dat de Duitsers bilaterale lange-termijncontracten, b.v. met de Denen willen sluiten, terwijl Nederland, evenals de anderen, de lange-termijncontracten door de Zes als eenheid willen laten afsluiten.

De Coördinatie Commissie zal zich een oordeel kunnen vormen over de hierboven aangestipte problemen. Voorts kan door de Commissie bezien worden of en zo ja op welk ogenblik compromissen tot stand moeten worden gebracht. De heer Ockrent hoopt dat de werkgroep zaterdag a.s. een eind in de richting van een gemeenschappelijk standpunt zal zijn gekomen.

De indruk bestaat echter dat de Fransen nog niet tot compromissen bereid zijn. Zij stellen hun beslissing afhankelijk van de regelingen in de industriële sector, en schijnen hun kruit nog droog te willen houden.